

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

02 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Alerguș Constantin, Toma Nadejda, Nicolaev Ghenadie,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului Zaridze Nugzar, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 03 aprilie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2015, în cauza penală privindu-l pe

Zaridze Nugzar, născut la 10 august 1967, cetățean al Republicii Georgia, originar din or. Gori, Republica Georgia, cu domiciliul în mun. Chișinău, str. Nicolae Dimo 13/1, ap. 38, nu posedă limba de stat, posedă limba rusă.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 05.05.2014 – 03.04.2015 (prima instanță).
2. 14.04.2015 – 21.05.2015 (instanța de apel).
3. 20.10.2015 – 02.02.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 03.04.2015, Zaridze Nugzar a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(2) lit. a) Cod penal al Republicii Moldova, fiindu-i stabilită pedeapsă cu închisoare pe termen de 1 (unu) an, în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă depusă de partea vătămată Cojuhari Alla a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța civilă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, la 19.04.2014,

pe la orele 07:00-07:30, Zaridze Nugzar aflându-se în apartamentul nr. 38, situat pe str. Nicolae Dimo 13/1, mun. Chișinău, a inițiat fără nici un motiv o ceartă, a deteriorat ușa de la intrare în apartament, a deteriorat tapetele de pe perete, a rupt cablul TV, sticla de la ușă de la bucătărie, pe soția sa Cojuhari Valentina, intenționat a numit-o cu cuvinte necenzurate, după care a încercat să aplice lovituri față de ultima, unde a intervenit mama acesteia Cojuhari Alla și fiica minoră Cojuhari Anastasia, ca să aplaneze conflictul iscat. Zaridze Nugzar le-a amenințat cu moartea, cauzându-le suferințe psihice și un prejudiciu material în sumă de 3000 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Zaridze Nugzar a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin.(2) lit. a) Cod Penal - violența în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică, soldată cu suferință psihică și prejudiciu material, săvârșită asupra a doi sau mai multor membri ai familiei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului Zaridze Nugzar, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Zaridze Nugzar să fie achitat, din motivul lipsei elementelor constitutive a componenței de infracțiune.

În argumentarea apelului declarat, avocatul Zadorojnîi Andrei a invocat că:

- instanța și-a întemeiat soluția în lipsa probelor concludente de vinovăție a lui Zaridze Nugzar în săvârșirea faptei imputate. Nu sunt date precum că a fost pricinuită daună părților vătămate. Fapta imputată nu întrunește componența de infracțiune, deoarece Zaridze Nugzar nu a comis careva acțiuni violente (fapt confirmat absolut de toate părțile vătămate), nu au survenit consecințele negative (nu au fost prezentate careva constatări în acest sens), obligatorii pentru aceasta componență;

- depozițiile părților vătămate Cojuhari Valentina (soția inculpatului), Cojuhari Alla (soacra) și Cojuhari Anastasia (fiica vitregă) trebuie de apreciat critic, deoarece s-a constatat, că ele au avut conflict cu inculpatul în privința împărțirii averii și banilor, l-au alungat din apartament, i-au scos lucrurile personale, etc;

- depozițiile martorului Mihailov Victor nu sunt pertinente și admisibile, deoarece el personal nu l-a văzut niciodată pe Zaridze Nugzar și cunoaște despre tot ce a povestit, doar din cuvintele lui Cojuhari Anastasia.

- depozițiile martorului Chipăruș Eugeniu, la fel nu sunt admisibile și utile în virtutea art. 90 alin.(3) pct. 4) CPP, care prevede că reprezentantul organului de urmărire penală nu poate fi ascultat în calitate de martor cu privire la circumstanțele care le-au devenit cunoscute în legătură cu exercitarea

de către el a atribuțiilor lui procesuale. Chipăruș Eugeniu, fiind ofițerul de sector, adică ofițerul cu atribuțiile de investigații și acțiuni operative, el personal le-a audiat pe părțile vătămate și pe inculpat.

Astfel, apărarea cere recunoașterea lui Zaridze Nugzar nevinovat, din motiv că nu sunt întrunite elementele constitutive a componenței de infracțiune prevăzute de art. 201¹ alin. (2) Cod penal, cu achitarea acestuia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2015, a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, prin prisma motivelor invocate în cererile de apel, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță și suplimentar de către instanța de apel, a respins apelul declarat, ca fiind nefondat și a menținut sentința fără modificări, aceasta fiind legală și întemeiată.

Totodată, instanța de apel a constatat că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și acțiunilor inculpatului Zaridze Nugzar, li-a dat o încadrare corectă în dispoziția art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal – violența în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică, soldată cu suferință psihică și prejudiciu material, săvârșită asupra a doi sau mai multor membri ai familiei.

Instanța de apel a constatat vinovăția inculpatului Zaridze Nugzar în comiterea infracțiunii imputate, pe baza probelor administrate la cauza penală de organul de urmărire penală, cercetate de către instanța de fond și verificate de către instanța de apel și anume: declarațiile părților vătămate Cojuhari Valentina (f.d. 137-138, vol. I), Cojuhari Alla (f.d. 139-140, vol. I), Cojuhari Anastasia (f.d. 146-147,151 vol. I); declarațiile martorilor Mihailov Victor (f.d. 185, vol. I), Chipăruș Eugeniu (f.d. 195, vol. I); plîngerea din 19.04.2014, depusă de Cojuhari Valentina, prin care a solicitat organelor de poliție să tragă la răspundere conform legii, pe soțul său Zaridze Nugzar pentru faptele comise(f.d. 5, vol. I); procesul verbal de cercetare la fața locului din 19.04.2014 cu planșa fotografică, prin care s-a constatat prejudiciul material și că obiectul supus cercetării este ap. 38, amplasat pe str. Nicolae Dimo 13/1, mun. Chișinău. Astfel, ușa de la apartament era din lemn, învelită cu piele de culoare bordo. La deschiderea ușii, s-a constatat, că rama era deteriorată, lacătul era rupt din ușă, tapetele din jurul ușii la fel erau rupte, cablul de la antena TV era rupt și se afla la podea. Pe jos, la podea se aflau bucăți de tapete, beton rupt din perete, o bucată de lemn din rama ușii. Pe partea din față a ușii, în partea de jos, era rupt învelișul din piele a ușii. La intrare în apartament, în partea stîngă este coridor, care în partea dreaptă duce în

bucătărie, unde este ușa de la bucătărie din lemn și în mijloc de sticlă. Sticla de la ușă era deteriorată, pe jos erau o mulțime de cioburi de sticlă. La intrare în bucătărie, jos pe podea se afla o farfurie deteriorată. Din coridor, în față, se afla dormitorul, unde pe jos erau împrăștiate diferite lucruri, hîrtii (f.d. 6-13, vol. I); raportul Inspectoratului de Poliție Rîșcani din 19.04.2014, prin care se constată că pe str. Nicolae Dimo 13/1 ap.38 m. Chișinău, a avut loc violență în familie (f.d. 14, vol. I).

Instanța de apel a mai menționat că din materialele dosarului s-a dovedit cu certitudine, că în acțiunile inculpatului Zaridze Nugzar se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal.

Instanța de apel a constatat că la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată, împrejurări care au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, instanța de apel nu a identificat un temei pentru a da o nouă apreciere probelor, fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

De asemenea, instanța de apel nu a găsit temei de a interveni în sentința instanței de fond, nici în partea stabilirii pedepsei inculpatului Zaridze Nugzar or, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă inculpatului, s-a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și de persoana inculpatului, aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală, fiind respectate prevederile 6, 7, 61, 75, 77 Cod penal.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului Zaridze Nugzar, indicînd temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12), prin care solicită casarea sentinței Judecătoreiei Rîșcani, mun. Chișinău din 03 aprilie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2015, rejudecarea cauzei potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea de săvîrșire a infracțiunii prevăzute de art. 201¹ Cod penal, invocînd următoarele motive:

- pentru a pronunța decizia sa, instanța de apel nu a apreciat soluțiile instanței de fond, nu a atras atenție la lipsa probelor administrate, încălcînd prevederile art. 101 Cod de procedură penală, neîntemeiat a susținut condamnarea lui Zaridze Nugzar;

- prin decizia instanței de apel, nu au fost stabilite și nu au fost descrise circumstanțele care justifică soluția, iar probele administrate în cadrul urmăririi penale, urmau a fi verificate și de către instanța de apel;

- instanța de apel nu a dat o apreciere declarațiilor părților vătămate Cojuhari Valentina, Cojuhari Alla și Cojuhari Anastasia, date în ședința instanței de fond, precum că, Zaridze Nugzar nu a comis careva acțiuni violente, lipsind contactul fizic;

- instanța de apel a ignorat motivele părții apărării și nu s-a expus asupra acestui aspect, formulat în cererea de apel, referitor la inadmisibilitatea și inutilitatea depozițiilor martorului Chipăruș Eugeniu, care a fost audiat contrar prevederilor art. 90 alin. (3) pct. 4) Cod de procedură penală;

- instanța de apel a ignorat cerințele apelantului, nu a examinat și a dat o apreciere din punct de vedere a pertinentei și admisibilității declarațiilor martorului Mihailov Victor, care personal nu l-a văzut niciodată pe Zaridze Nugzar și cunoaște tot ce a povestit din cuvintele lui Cojuhari Anastasia;

- sentința și decizia atacată sunt bazate doar pe presupuneri, că inculpatul Zaridze Nugzar prin acțiunile sale a cauzat părților vătămate suferințe psihice și prejudiciu material și moral;

- nu poate fi reținută concluzia instanței de fond și de apel, privind provocarea părților vătămate a prejudiciului material, și anume deteriorările survenite în apartamentul unde Zaridze Nugzar, la fel a locuit, a participat la reparații, a avut cheltuieli pentru întreținerea apartamentului;

- decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază concluzia, conține doar fraze generale din teoria dreptului penal, fără raportarea acestora la circumstanțele concrete a cauzei.

- motivarea soluției de constatare, că inculpatul prin acțiunile sale a cauzat părților vătămate suferințe psihice contrazice materialelor cauzei, nefiind anexate careva probe în acest sens.

7. La recursul ordinar declarat de avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului Zaridze Nugzar, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod de procedură penală, a depus referință procurorul Crijanovschi Serghei, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului din motiv că recurentul, potrivit art. 430 Cod de procedură penală, este obligat să indice temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauză, care este eroarea de drept comisă de instanță, ce duce la casarea hotărârii. Astfel, recurentul solicită reaprecierea probelor, considerînd că au fost administrate contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiind comise încălcări de procedură.

Din materialele cauzei rezultă că acțiunile efectuate sunt legale și nu au fost

admise încălcări a anumitor prevederi a legii procesual penale, care ar fi condiționat comiterea unor erori grave de drept.

8. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, ținând cond de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal lărgit constată, că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărîrile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Colegiul penal lărgit menționează că recurentul, drept temeiuri pentru declararea recursului a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală și anume că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificînd legalitatea hotărîrii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, astfel, Colegiul penal lărgit conchide, că instanța de apel a stabilit cu certitudine toate circumstanțele de fapt și aspectele de drept, a tras concluzia corectă, fiind respins ca nefondat apelul declarat și menținînd sentința.

8.1. Cu referire la temeiul invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede că *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”* Colegiul penal lărgit constată că acesta nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărîrea adoptată a menținut sentința de condamnare însușindu-i motivele, totodată pronunțîndu-se asupra tuturor motivelor relevante, invocate în apelul declarat. Motivele neesențiale invocate în apel care au rămas fără argumentare, nu afectează soluția corectă, astfel instanța de apel n-a admis o eroare gravă de fapt în acest aspect.

Totodată, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul deciziei atacate.

Astfel, ce ține de motivul invocat de recurent, precum că *„decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază concluzia, conține doar fraze generale din teoria dreptului penal, fără raportarea acestora la circumstanțele concrete a cauzei.”*, Colegiul penal lărgit constată că este unul pur declarativ, deoarece din conținutul deciziei atacate (f.d.224-233, vol .I), rezultă că instanța de apel corect și-a motivat și a menținut soluția primei instanțe prin care inculpatul Zaridze Nugzar a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă de 1 an închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, bazându-și just concluzia pe cumulul de probe administrat și examinat în instanța de fond și verificat în instanța de apel, descris și în punctul 5 a prezentei decizii.

În acest sens, cu referire la motivul invocat de recurent, precum că *„pentru a pronunța decizia sa, instanța de apel nu a apreciat soluțiile instanței de fond, nu a atras atenție la lipsa probelor administrate, încălcând prevederile art. 101 Cod de procedură penală, neîntemeiat a susținut condamnarea lui Zaridze Nugzar”*, Colegiul penal lărgit constată că este neîntemeiat, deoarece din materialele cauzei și din cuprinsul sentinței primei instanțe (203-205, vol. I) și a deciziei instanței de apel (f.d.226-231, vol. I), rezultă că la baza soluției de condamnare stabilită de prima instanță și ulterior corect menținută de instanța de apel, au fost puse suficiente probe, care au fost apreciate corect prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct vedere a pertinenței, concludenței, veridicității și a coroborării lor.

În privința motivului invocat de recurent, precum că *„prin decizia instanței de apel, nu au fost stabilite și nu au fost descrise circumstanțele care justifică soluția, iar probele administrate în cadrul urmăririi penale, urmau a fi verificate și de către instanța de apel”*, Colegiul penal lărgit reține că este unul declarativ și contravine circumstanțelor cauzei deoarece, conform conținutului procesului verbal a ședinței de judecată în instanța de apel din 21 mai 2015 (f.d.221-222, vol. I), instanța de apel s-a conformat corect prevederilor art. 413 alin. (3) și art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală, a verificat dacă sunt probe suplimentare și a verificat probele cercetate în prima instanță, iar partea apărării la întrebarea președintelui ședinței a declarat că probe suplimentare nu are, din care considerent nu poate fi reținut acest motiv invocat de recurent.

În același context, recurentul invocă că *„instanța de apel a ignorat motivele părții apărării și nu s-a expus asupra acestui aspect, formulat în cererea de apel, referitor la inadmisibilitatea și inutilitatea depozițiilor martorului Chipăruș Eugeniu, care a fost audiat contrar prevederilor art. 90 alin. (3) pct. 4) Cod de*

procedură penală”, astfel, în privința acestui motiv, Colegiul penal lărgit conchide că nu poate fi acceptat, din considerentul că este unul neesențial și nu afectează soluția instanței de apel, deoarece la probarea vinovăției inculpatului atât în prima instanță cât și în instanța de apel, această probă nu a fost decisivă, vinovăția inculpatului fiind corect dovedită prin cumulul de probe examinate în instanțe, în special prin declarațiile părților vătămate Cojuhari Valentina (f.d. 137-138, vol. I), Cojuhari Alla(f.d. 139-140, vol. I), Cojuhari Anastasia (f.d. 146-147, 151-152, vol. I), audiate în prima instanță și verificate în instanța de apel, care au declarat că Zaridze Nugzar le-a cauzat suferințe psihice, iar lui Cojuhari Alla și prejudiciul material în sumă de 3000 lei (f.d.23, vol. I), confirmat și prin procesul verbal de cercetare la fața locului (f.d. 6-13, vol.I).

Totodată, Colegiul penal lărgit menționează că conform art. 90 alin. (3) pct. 4) Cod de procedură penală, care prevede că nu pot fi citați și audiați în calitate de martori, judecătorul, procurorul, reprezentantul organului de urmărire penală, grefierul – cu privire la circumstanțele care le-au devenit cunoscute în legătură cu exercitarea de către ei a atribuțiilor lor procesuale, cu excepția cazurilor de participare la reținere în flagrant delict, de cercetare a probelor dobândite prin intermediul lor, erorilor sau abuzurilor la efectuarea procedurii în cauza respectivă, de reexaminare a cauzei în ordine de revizuire sau de restabilire a dosarului pierdut, iar din materialele cauzei penale, rezultă că martorul Chipăruș Eugeniu la faza de urmărire penală a primit declarațiile părților vătămate în legătură cu acțiunile infracționale ale inculpatului (f.d.16, 17, 18, vol. I), precum și declarațiile inculpatului (f.d. 54, vol. I), pentru ce s-a și semnat pe aceste documente, care au fost administrate ca probe la cauza penală, astfel, acesta a fost audiat în privința acestor probe obținute prin intermediul lui, fapt confirmat și prin declarațiile lui date în instanța de fond(f.d.195, vol. I) și verificate în instanța de apel (f.d.221, vol. I), în care acesta declară: *„că el le-a chestionat pe părțile vătămate și pe inculpat și că este ofițer de sector și agent constator, și careva acțiuni procedurale în afară de audierea persoanelor nu a făcut”*.

Astfel, se conchide că audierea martorului Chipăruș Eugeniu, a fost efectuată în conformitate cu prevederile art. 90 alin. (3) pct. 4) Cod de procedură penală și nu constituie o încălcare ce ar putea servi ca temei de recurs, după cum invocă recurentul.

Totodată, recurentul mai invocă că *„instanța de apel a ignorat cerințele apelantului, nu a examinat și a dat o apreciere din punct de vedere a pertinenței și admisibilității declarațiilor martorului Mihailov Victor, care personal nu l-a văzut niciodată pe Zaridze Nugzar și cunoaște tot ce a povestit din cuvintele lui Cojuhari Anastasia”*, astfel, cu privire la acest motiv, Colegiul penal lărgit reține că este irelevant și consitutie o opinie subiectivă a recurentului, deoarece din

conținutul deciziei atacate (f.d.229-232, vol. I), instanța de apel a apreciat corect proba respectivă prin prisma art. 101 Cod de procedură penală și corect a menținut constatările primei instanțe cu privire la dovedirea vinovăției inculpatului în baza cumulului de probe acumulate la cauza penală și apreciate din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

În același sens, Colegiul penal lărgit reține că martorul Mihailov Victor fiind audiat în ședința de judecată a primei instanțe, a depus declarații sub jurământ și a fost preîntâmpinat de răspunderea penală pentru declarații mincinoase conform art. 312 Cod penal, fiind respectată astfel procedura de audiere a martorilor, prevăzută de art. 370 Cod de procedură penală, iar temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor declarații nu au fost depistate, deși acestea constituie o probă indirectă, au fost confirmate prin coroborare cu probele directe administrate la cauza penală și anume declarațiile părților vătămate Cojuhari Valentina (f.d. 137-138, vol. I), Cojuhari Alla (f.d. 139-140, vol. I), Cojuhari Anastasia (f.d. 146-147, 151-152, vol. I), audiate în prima instanță și verificate în instanța de apel.

8.2. Cu referire la temeiul invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care prevede că „*nu au fost întrunite elementele infracțiunii*”, Colegiul penal lărgit atestă că în urma examinării materialelor cauzei, acesta nu și-a găsit confirmarea și expune în acest sens următoarele argumente.

Astfel, în privința motivului invocat de recurent, precum că lipsește latura obiectivă a infracțiunii „*instanța de apel nu a dat o apreciere declarațiilor părților vătămate Cojuhari Valentina, Cojuhari Alla și Cojuhari Anastasia, date în ședința instanței de fond, precum că, Zaridze Nugzar nu a comis careva acțiuni violente, lipsind contactul fizic și motivarea soluției de constatare, că inculpatul prin acțiunile sale a cauzat părților vătămate suferințe psihice contrazice materialelor cauzei, nefiind anexate careva probe în acest sens.*”, Colegiul penal lărgit reține că este unul declarativ și menționează că din materialele cauzei penale și anume declarațiile părților vătămate date în prima instanță și verificate în instanța de apel, rezultă:

- Cojuhari Valentina (f.d. 137-138, vol. I), a declarat că „*dimineața la 19.04.2014 ora 07.00, s-au trezit de la faptul că inculpatul bătea în ușă cu picioarele, ușa de la intrare a deteriorat-o. La care Valentina. Alla și Nastea s-au speriat, Valentina și Nastea au intrat la bucătărie, Alla a rămas între Valentina cu Nastea și Nugzar, partea vătămată credea că le va bate, din motivul că de supărare a spart sticla ușii din bucătărie, striga la ele ca să iasă din casă, că dorește să fie el unicul stăpîn al casei, menționînd că le v-a ucide”;*

- Cojuhari Alla (f.d. 139-140, vol. I) a declarat că „la orele 07.00, a auzit o lovitură în ușă, a întrebat cine e și Nugzar a lovit cu piciorul în ușă, după care a intrat în casă. Valentina și Nastea s-au speriat și au plecat la bucătărie, iar Alla s-a pus între ele, a închis ușa la bucătărie și l-a întrebat pe Zaridze ce dorește, iar el s-a enervat și a stricat fereastra de la ușa bucătăriei...”;

- Cojuhari Anastasia (f.d. 146-147, 151-152, vol. I), a declarat că „la ora. 07.00, la ușă suna Nugzar, ele având frică de el nu au vrut să deschidă ușa, însă el a început să strige, să bată în ușă cu pumnii și picioarele, astfel deteriorând ușa și intrând în casă, toate acestea au fost auzite de vecina Nicolae Elena. Bunica Alla îl ținea să nu intre în bucătărie, unde era Anastasia cu mama sa Valentina, în așa mod inculpatul a stricat sticla de la ușa bucătăriei, a intrat în bucătărie, s-a așezat la masă și a început să strige și să le amenințe”.

Prima instanță și instanța de apel corect au reținut prezența violenței în aceste acțiuni ale inculpatului, deși a lipsit contactul fizic cu părțile vătămate, a fost aplicată violență fizică față de sticla ușii la bucătărie care a fost deteriorată, a fost aplicată violență verbală care a provocat suferințe psihice și prejudiciu material.

În acest sens, Colegiul penal reține că acțiunea sau inacțiunea prejudiciabilă din contextul infracțiunii prevăzute de art. 201¹ Cod penal, se poate manifesta nu numai prin violență fizică, dar și prin violență psihologică, care constă în provocarea stărilor de tensiune și suferință psihică prin ofense, înjurare, insultare, distrugerea sau demonstrativă a obiectelor, amenințări verbale, după cum și corect s-a reținut în acțiunile inculpatului Zaridze Nugzar prin hotărârile ambelor instanțe ierarhic inferioare, care au adoptat în acest sens soluții legale și întemeiate.

În același context, în privința motivelor invocate de recurent, precum că „sentința și decizia atacată sunt bazate doar pe presupuneri, că inculpatul Zaridze Nugzar prin acțiunile sale a cauzat părților vătămate suferințe psihice și prejudiciu material și moral, nu poate fi reținută concluzia instanței de fond și de apel, privind provocarea părților vătămate a prejudiciului material, și anume deteriorările survenite în apartamentul, unde Zaridze Nugzar la fel a locuit, a participat la reparații, a avut cheltuieli pentru întreținerea apartamentului”, Colegiul penală lărgit conchide că acestea constituie opinia subiectivă a recurentului și sunt declarative, nefiind confirmate prin probe, fiind combătute prin argumentele deja expuse în prezenta decizie, iar faptul prezenței prejudiciului material în urma acțiunilor inculpatului mai fiind confirmat, în afară de declarațiile părților vătămate și a martorilor, și de procesul verbal de cercetare la fața locului din 19.04.2014, cu planșa fotografică (f.d.6-13, vol. I), prin care se confirmă prezența deteriorărilor provocate de acțiunile infracționale a

inculpatului Zaridze Nugzar, în apartamentul unde locuiau părțile vătămate, proprietar fiind Cojuhari Alla și astfel fiind probată și existența prejudiciului material cauzat părții vătămate Cojuhari Alla (f.d. 23, vol. 1).

8.3. Cu referire la temeiul invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, care prevede că „*faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*” Colegiul penal lărgit, analizând textul recursului declarat constată că recurentul nu indică care circumstanțe a cauzei și încălcări pot cădea sunt incidența acestui temei și totodată, în rezultatul examinării materialelor cauzei de către instanța de recurs nu s-au identificat careva circumstanțe care ar cădea sub incidența acestui temei și ar putea constitui temei de casare, astfel acesta este unul neîntemeiat și declarativ.

9. În consecință, Colegiul penal lărgit nu a constatat prezența erorilor de drept invocate în recurs care ar fi afectat hotărîrea atacată, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul declarat este inadmisibil fiind vădit neîntemeiat.

10. Conducîndu-se de art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Zadorojnî Andrei în numele inculpatului Zaridze Nugzar, împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 03 aprilie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2015, în cauza penală privindu-l pe **Zaridze Nugzar**, cu menținerea hotărîrilor atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 25 februarie 2016.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Toma Nadejda

Nicolaev Ghenadie